

گرامی باد ۱۸ تیر ماه، سالگرد جنبش دانشجویی سال ۱۳۷۸!

پنج سال پیش در شبانگاه ۱۸ تیرماه ۱۳۷۸ نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی وحشیانه به خوابگاه دانشجویان در تهران حمله کردند و ضمن چپاول و در هم شکستن خوابگاه ها، بسیاری از دانشجویان را مورد ضرب و شتم قرار داده و چند تن از آنان را از پنجره به پایین پرتاب کردند.

هجوم مزدوران جمهوری اسلامی به خوابگاه ها و ضرب و جرح وحشیانه دانشجویان و به ویژه دختران دانشجو، با هدف سرکوب اعتراضات دانشجویی و در هم شکستن جنبش نوپای دانشجویان به پا خاسته بر علیه دیکتاتوری حاکم صورت گرفت. دانشجویان مبارز خواهان حقوق صنفی خویش، آزادی بیان، حق فعالیت سیاسی و حق تشکل و دموکراسی بودند. در عوض، رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و دولت خاتمی مزدور بنا به ماهیت وابسته به امپریالیسم خویش، خواست های عادلانه آنها را با سرنیزه و قداره و گلوله و بگیر و ببند پاسخ دادند.

یورش وحشیانه قداره بندان حکومتی به خوابگاه های دانشجویی، خشم فروخته دانشجویانی که نزدیک به دو دهه با تعرضات و تجاوزات مداوم حکومت جمهوری اسلامی به حقوق صنفی- سیاسی خود روبرو بودند را برانگیخت و انگیزه ای شد که گسترده ترین جنبش دانشجویی رادیکال در دوران حکومت اسلامی از ۱۸ تا ۲۳ تیر ماه را به دنبال آورد.

در اواخر زمامداری رفسنجانی مزدور، یعنی در شرائطی که بحران شدید اقتصادی و اجتماعی و نفرت عمیق توده ها از یک سو، و بن بست سیاسی رژیم در عرصه داخلی و خارجی از طرف دیگر، حکومت جمهوری اسلامی را جدی تر از همیشه در لبه پرتگاه سقوط قرار داده بود، رژیم کوشش کرد تا با علم کردن خاتمی فریبکار و گروهی از مزدوران شناخته شده خویش زیر نام جبهه دوم خرداد و با برخورداری از حمایت و تبلیغات امپریالیست ها خود را "دمکرات" جلوه داده اوضاع سیاسی را در عرصه جهانی به نفع خود تغییر دهد. تبلیغات فریبکارانه می کوشید با زیر پا گذاردن تمامی واقعیات دهشتناک جامعه تحت سلطه ما نظیر فقر و بیکاری و سرکوب گسترده، لباس "دمکراسی" و "اصلاح طلبی" بر اندام جلادان حاکم بپوشاند. در این راه مرتجعین با سازمان دادن تبلیغات ریاکارانه فوق موفق شده بودند تا حمایت سیاسی برخی از سازمان های "چپ" سازشکار را هم به سوی خود جلب کنند. با وجود تمامی این تلاش ها اما آنچه رژیم قادر به کتمان و حل اش نبود نفرت عظیم توده های ستمدیده بود که در طول مدت قریب به ۲۰ سال با فقر، فلاکت، شکنجه، زندان و اعدام گسترده رژیم دست و پنجه نرم کرده بودند و "لبخندهای" خاتمی فریبکار نمی توانست شرایط ذلت بار زندگی آنان را تغییر دهد. جنبش دانشجویی در بطن چنین شرائطی اتفاق افتاد و سریعاً حمایت گرم و فعال توده های تحت ستم را به خود جلب کرد. این جنبش با شعارهایش قبل از هرچیز خط بطلانی دوباره بر توهم "دمکراتیسم" و "اصلاح طلبی" در چارچوب جمهوری اسلامی کشید و نقاب از چهره سرکوبگر خاتمی برافکند و یکبار دیگر با وضوح نشان داد که نیل به آزادی و دموکراسی و عدالت اجتماعی در کشور ما جز از طریق یک انقلاب اجتماعی بر علیه کلیت نظام ارتجاعی موجود و جز با برانداختن تمامی دارودسته های طبقه حاکم امکانپذیر نخواهد بود. رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و تمامی دارودسته های درونی آن در وحشت از سقوط نظام حاکم، با بکارگیری تمامی ظرفیت های مخوف دستگاه سرکوب خویش به فرمان خاتمی و خامنه ای و با تصویب "شورای عالی امنیت" به دستگیری و ربودن و شکنجه دانشجویان و مردم به پا خاسته دست یازید. در نتیجه هزاران تن از دانشجویان و مردم به پا خاسته دستگیر و روانه سپاهچال ها شدند. امروز بعد از گذشت ۵ سال هنوز صدها تن از دانشجویان و مردم دستگیر شده در سپاهچال های رژیم بسر می برند و آزادی آنان خواست بدون چون و چرای تمامی مردم ماست.

جنبش دانشجویی- مردمی تیر ماه ۱۳۷۸ با توجه به فقدان وجود یک رهبری انقلابی در رأس آن و عدم پیوندش با جنبش سایر اقشار خلق و به ویژه طبقه کارگر ایران، در زیر هجوم سهمگین ماشین سرکوبگر جمهوری اسلامی تاب نیار و توسط رژیم وحشتزده حاکم در هم کوبیده شد. اما این جنبش انقلابی همانند صدها جنبش خودجوش دیگر در سال های اخیر، با توجه به درسهایش و با توجه به اهداف آزادیخواهانه دانشجویان و توده های تحت ستمی که در آن شرکت کردند، در پیشرفت مبارزات انقلابی مردم ما نقش بسزایی ایفاء کرد. این جنبش با توجه

به تجارب گرانمایی که در رسواساختن رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی و دولت خاتمی فریکار و حامیان داخلی و خارجیش بر جای گذارد، در زمره جنبش های است که درس های آن همواره الهام بخش مبارزات مردم ایران خواهد بود.

در سالگرد جنبش دانشجویی - مردمی تیر ماه ۱۳۷۸ ما یاد جانباختگان این جنبش بزرگ مردمی را گرامی می داریم و خواستار آزادی دستگیر شدگان این جنبش و تمامی زندانیان سیاسی هستیم.

گرامی باد خاطره جانباختگان جنبش دانشجویی - مردمی ۱۸ تیرماه ۷۸!
نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!
زنده باد آزادی، زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان
چریکهای فدایی خلق ایران
تیر ماه ۱۳۸۳